

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

BUDAPEST
Pf.: 773.

1535

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/761-2/2017	
Érkezett: 2017 MÁJ 15.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	du

Ügyszám: IV/761-1/2017.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED] lakos képviselője eljávva fenti számon érkezett irat alapján az előterjesztett alkotmányjogi panaszhoz kapcsolódóan az alábbi kiegészítést terjesztem elő:

Álláspontom szerint tehát az alkotmányjogi panasszal érintett ítélet sérti Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, a XIII. cikk (1) bekezdésében, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében, a 28. cikkben, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (1)-(2) bekezdéseiben foglaltakat.

A megállapítani kért alaptörvény-, illetve alapjog-sértést az alábbiakra alapozom:

Álláspontom az eljárás teljes folyamán konzekvensen képviselt véleménnyel egyezően továbbra is az (és ezt mind a korábbi Kúriai végzés, mind pedig a megismételt eljárásban meghozott I. és II. fokú ítéletek is megerősítik), hogy a Földkiadó Bizottság határozatai, illetve az ennek alapján lefolytatott földhivatali eljárásokban meghozott határozatok nem kerültek megfellebbezésre és semmilyen más jogorvoslati eljárás kezdeményezésére sem került sor az abban foglaltak megváltoztatására. Mindezekre tekintettel, valamint a jelentős időmúlásra is figyelemmel már nem voltak érinthetők az alkotmányjogi panasszal támadott kúriai ítéletben, illetve az azt megelőző bírósági eljárásokban sem.

A peres felek egymástól függetlenül, külön-külön saját (illetve jogelődeik) jogosultságuk alapján szereztek a privatizáció keretében a Magyar Államtól földtulajdont. A peres feleknek egymás szerzésére semmilyen ráhatásuk nem volt és a tulajdonjogukat sem részben, sem egészben nem egymástól, hanem kizárólag a Magyar Államtól származtatták.

Alapvetően peres felek által is évekig elfogadottnak számítottak ezek a határozatok és fel sem merült bennük az, hogy nem úgy és nem annyit kaptak, mint amennyit a földkiadó bizottsági határozatok is tartalmaztak.

A Kúria ezzel szemben mindenféle jogszabályi felhatalmazás és megalapozottság nélkül felülbírálta (tulajdonképpen módosította) a peres felek tulajdonszerzését rögzítő határozatokat.

A Földkiadó Bizottság határozatainak az alkotmányjogi panasszal támadott kúriai ítélet szerinti módosítása sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt jogállamiságot és jogbiztonságot megalapozó rendelkezéseket.

Tekintettel arra, hogy az egyébként jogerős Földkiadó Bizottsági határozatokba, illetve azok mellékleteibe külső beavatkozás történt az eljáró földhivatal részéről, ezért annak reparációja a felek viszonylatában szükséges mértékben meg kell, hogy történjen, vagyis a Földkiadó Bizottság már hivatkozott határozataiban és a kiosztási földkönyvben foglaltak szerinti mértékben. Mint ahogy már rögzítettem a túlterjeszkedés lehetőségét nem teremti meg semmilyen jogszabályi rendelkezés, így jogszabálysértő, illetve Alaptörvényt sértő az ettől eltérő, kiterjesztő jellegű alkalmazás az eljáró bíróságon, illetve a Kúria részéről.

Az Alaptörvény 28. cikke rögzíti, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az értelmezés keretét pedig akként határozza meg, hogy annak igazodnia kell a józan észhez és közjó, az erkölcs és gazdasági célok által meghatározott keretek közé.

Az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet mindenképpen túlterjeszkedik a rendelkezésre álló jogi kereteken és sajtószerű értelmezési sémán keresztül teszi lehetővé, vagy teszi lehetetlenné a tényállás elemeinek felülvizsgálhatóságát tényleges jogi megalapozottság mellőzésével.

A tulajdon alkotmányos védelmét semmibe véve, megfelelő jogszabályi felhatalmazás nélkül felülírja a peres felek tulajdonszerzését megállapító határozatokat úgy, hogy azokból eredő helyzetet az alperes oldal csak igen korlátozott mértékben ismerte el reparálhatónak. Alperesi oldal önállóan soha nem kérte a saját részére szóló szerzést megalapozó határozatok felülvizsgálatát és felperesi oldal által kezdeményezett eljárásban is csak a bejegyzett tulajdonosok kölcsönös cseréjének szükségességét ismerte el.

Amennyiben az előző bekezdésekben rögzített mértéken túllép a bírósági ítélet, úgy sértené az alapul szolgáló Földkiadó Bizottsági határozatok, illetve földhivatali határozatok meghozatalakor hatályban lévő az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (továbbiakban: Áe. tv.) 62. §-ában, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1972. évi 31. tvr. 23. § (1) bekezdésében, valamint a kereset benyújtásakor hatályban lévő a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 99. § (1) bekezdésében és 112. §-ában, továbbá az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 55. §-ában és 61/A §-ában, a 338/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 9. §-ában foglaltakat.

Arra az esetre, ha elfogadjuk azt, hogy a Földkiadó Bizottság határozatai kötik az eljáró bíróságokat (jelen esetben pedig mind a Kúria, mind pedig a megismételt eljárásban eljáró bíróságok ezt hangsúlyozták!), akkor azt is el kell fogadnunk, hogy kötik az eljáró bíróságokat a határozat alapjául szolgáló földkiadási határozatok mellékletét képező és azt megalapozó kiosztási földkönyv és megosztási vázlatrajz tartalma is (melyeket azonban a kirendelt szakértővel a Kúria felülvizsgálhatónak tartott!).

Az eljáró Földhivatal határozatai pedig csupán a felperesi keresetből a II. r. alperes által elismert mértékig felülvizsgálhatóak. A felperes ezt meghaladó igénye (az alperes által kezdetektől fogva hangoztatottak alapján) csak a Földkiadó Bizottsággal szemben lenne érvényesíthető. Amennyiben ugyanis a felmerülő többletigényt esetleg a peres felek között, egymás rovására (az esetleg az egyik fél által kért és a másik fél által elismert mértéken túlmenően) kerül kielégítésre, úgy a tulajdon alkotmányos védelmét sértő eredményre jutunk.

Peres felek a kérdéses földterületek tulajdonjogára vonatkozó igényüket nem egymás viszonylatában származtatják, hanem kizárólag az egyedi földkiadó határozataik alapján a Magyar Államtól, illetve annak végrehajtó szervétől, a Földkiadó Bizottságtól. Ez a körülmény azonban nem teszi lehetővé azt, hogy a tulajdonjogot keletkeztető jogosultságot állapítsanak meg az eljáró bíróságok egymás „terhére”.

Az alkotmányjogi panasszal érintett felülvizsgálati ítélet éppen azt erősíti, hogy a II. r. alperestől elvesz területet, amit átadni rendeli a felperesek részére, ennek alapján sérti tehát az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, valamint a XIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat és ezzel szoros összefüggésben lévő a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (1)-(2) bekezdéseiben foglaltakat. Ez utóbbi is sarkalatos törvényi szintű szabályozásként kezelhető, de legalábbis az eljárás legelső megindításakor még mindenképpen annak minősült.

Fontos kiemelni, hogy a földkiadó határozatok felülvizsgálhatósága esetén kérdés lenne az is, hogy a peres felek részére kiadott ingatlanok esetén az aranykorona-, vagy területnagyságból induljunk ki a tényleges tulajdonszerzés meghatározása során. Felperesek földkiadó határozatában kb. 38 AK érték megszerzésére nem tudnak jogosultságot felmutatni. Semmilyen bizonyíték nincs arra, hogy ez esetleg éppen nem II. r. alperest (illetve jogelődeit) illetné. Vagyis nincs indok, nincs jogszabályi rendelkezés arra, hogy ez kizárólag felperesek javára kerülhet teljes egészében jóváírásra. Ugyanakkor ezt a felperesek által le nem fedett aranykorona-értéket minden fenntartás nélkül „elkönyveli” a Kúria a felperesek oldalán. Ha a területadatokat tekintenénk kiinduló pontnak és ehhez került volna hozzáigazításra a peres feleket megillető ingatlanok adatai, akkor a jelenleg kizárólag felperesek oldalán szereplő többlet AK-érték megosztásra került volna a földkiadás során megszerzett területadatok változatlanul hagyása mellett.

A korábbi felülvizsgálati eljárásban született kúriai döntésből kiindulva megismételt eljárásban résztvevő bíróságok a peres felek (illetve jogelődeik) tulajdonszerzését megalapozó földkiadó bizottsági határozatok AK-adataiból indultak ki. Ugyanakkor ezen kiindulási kötelezettséget semmi nem alapozza meg. Ezt megalapozatlanságot erősíti az egyoldalúan felperesek oldalán jogalap nélkül jóváírt AK-többlet is.

A területadatokból történő kiindulás sokkal kisebb sérelemmel, illetve előnnyel járt volna peres felek viszonylatában tekintettel arra, hogy területi hiány soha nem merült fel peres felek (illetve jogelődeik) részéről - annak ellenére, hogy a tulajdoni lapjaikon feltüntetett adatoktól eltérő térmértéket használtak évekig. A Kúria ezzel ellentétesen elrendelt alkalmazhatósága sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében, illetve XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat.

A Pp. 206. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az eljáró bíróság (ez vonatkozik a Kúriára is) a tényállást a felek előadásának és az eljárás során felmerül bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint jár el. Már az alapeljárásban és kapcsolódó jogorvoslati eljárásokban, továbbá a megismételt alapeljárásban, rendes jogorvoslati eljárásban és a felülvizsgálati eljárásban is hangsúlyozta II. r. alperes az alapul fekvő földkiadási határozatoknak részben az eltelt időre, részben pedig nem a peres felek közötti egymás viszonylatából eredő voltára tekintettel a peres felek egymás viszonylatában történő reparációjának megalapozatlanságát, azonban ezen felvetés mindannyiszor mellőzésre került az érdemi határozatok meghozatala során.

Ugyanakkor viszont a Kúria iránymutatása alapján minden jogi alapot nélkülöző, a felperes javára indokolatlan előnyt biztosító felülvizsgálati iránymutatással sérül a II. r. alperes tisztességes és pártatlan eljáráshoz fűződő alkotmányos joga. Ezzel az eljáró bíróságok (így a Kúria is) megsértette a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjogot, így ezért is Alaptörvény-ellenesnek (XXVIII. cikk (1) bekezdését sértőnek) tekinthető a panasszal támadott felülvizsgálati ítélet.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az itt kiegészítettek alapján bírálja el az alkotmányjogi panaszt.

Nyilatkozom továbbá, hogy az eljárás során a T. Alkotmánybíróság elé tárt panaszban szereplő személyes adatok nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá, viszont anonimizált formában az ügyvel kapcsolatos bármely irat nyilvánosságra hozható.

Kecskemét, 2017. május 9.

Tisztelettel:

